

Til L. 13. Ved Endringsforslag til Finantslovsforslaget for 1889—90, jfr. Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 23de Februar 1889, Rigsdagstidende for 1888—89, Tillæg B. Sp. 1341, blev der søgt bevilget et Beløb af 44,000 Kr. til Udgifterne ved Afholdelsen af sammenhængende Kækker af Smørudstillinger, saaledes at 20,000 Kr. anvendes til Indretning af det fornødne Lokale, medens der paaregnedes 3,000 Kr. maanedlig i 8 Maaneder til Udgifter ved selve Udstillingerne. Det nævnte Beløb har derefter i Finantsaaret 1889—90 været stillet til Raadighed for Lederen af det landøkonomiske Forsøgslaboratorium. Da det i Henhold til Planen for disse Udstillinger, saaledes som ogsaa udtalt i for nævnte Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg, er forudsat, at de indtil videre skulle fortsættes fra Aar til Aar, har man paa nærværende Finantslovsforslag efter Indstilling fra Landbohøjskolens Direktør opført det til Udstillingernes Afholdelse gennem 8 Maaneder fornødne Beløb af 24,000 Kr. Med Hensyn til Sagens Gjennemførelse efter den lagte Plan og Tilslutningen til samme af Smørhandlende og Smørproducenter henvises til Docent Fjords Redejørelse i saa Henseende i Beretning af 23de Maj 1889, der er vedlagt Annærtningerne til nærværende Finantslovsforslags Konto 19. III. A. 14. g.

Til L. 14. I et til Indenrigsministeriet indgivet Andragende har fhv. Forstander for Landbrugsstolen ved Daugaard, Proprietær J. B. Krarup i Orstrup anholdt om en Understøttelse af Statskassen til Udarbejdelsen af en Beskrivelse om Landbrugets Udvikling i Danmark i Tidsrummet fra 1830 til nærværende Tid. I en fra det fgl. danske Landhusholdningselskab over Sagen indhentet Erklæring udtaler Selskabet Følgende:

„Dnket om at erholde en fuldbyrdet Redejørelse af den omhandlede Art for vort Landbrugs Udvikling i Løbet af de sidste saa betydningsfulde halvhundred Aar har i længere Tid jævnlig været stærkt fremme. Dette Tidsrum har nemlig paa den saglige Udviklings Omraade haft samme store og gennemgribende Betydning, som Landboreformerne i Slutningen af forrige Aarhundrede havde paa Landbrugets retslige Stilling og de dertil knyttede sociale Vilkaar, og ingenstunde tidligere har vort Landbrug i Løbet af 50 Aar tilnærmelsesvis modtaget saa mange betydningsfulde Forbedringer. Det er i dette Tidsrum, at saadanne Hjælpebidler som Klenbrat, Mergling, Dræning, Kunstgjødning, Rodfrugtavl, omhyggeligt Husdyrhold, en rationel Meieridrift, Anvendelse af Dampkraften, af bedre Redskaber og Maskiner o. s. v. have faaet Indgang og vundet en saadan Udbredelse i det danske Landbrug, at de saa at sige helt bestemme og præge dets Karakter. At paavise, hvorfra disse Forbedringer ere komne, ad hvilke Veie, ved hvilke Midler og i hvilket Omfang de i de enkelte Egne ere førte ind over vort Landbrug, Husdyrbrug og Meieribrug har ikke blot en historisk Interesse, men er ogsaa af stor Betydning for en rigtig og ubildet Bedømmelse af det danske Landbrugs, dets Fords, Klimas, Husdyrs og Befolnings virkelige Bæreevne, som det er lige misligt at over- som at undervurdere; vi vare for 15—25 Aar siden tilbøielige til at overvurdere disse Faktorens Bæreevne; vi ere nu maaste ikke ganske fri for at undervurdere dem.

En Redejørelse af denne Art vil ikke blot blive beskrivende, den vil nødvendigvis ogsaa middelbart eller umiddelbart blive kritiserende. Men en Kritik, der ikke blot er klar og skarpsynet, men ogsaa rolig og ædruelig, kan stiftes megen Nytte ved at klare Begreberne og virke veiledende overfor Fremtidens Foranstaltninger. Særligt har Andrageren paa en saa klar og fuldbyrdet Maade godtgjort Betimeligheden af, at der søges tilvejebragt en saadan Redejørelse, at vi ikke finde det fornødent yderligere at udtale os derom, men indskrænke os til varmt at anbefale Foranstaltningens Sværftættelse til Regeringens Forsorg og Statens Støtte.“

Indenrigsministeriet har i det Hele kunnet slutte sig til Landhusholdningselskabets Erklæring om Uanseligheden af, at det af Hr. Krarup paatænkte Arbejde fremmes efter den i Andragendet, af hvilket en Afskrift vedlægges, fremskillede Plan, ligesom man ogsaa maa anse Hr. Krarup for særlig stillet til at udføre dette omfattende Arbejde paa tilfredsstillende Maade.

Da det selvfølgelig vil være af Interesse, at Arbeidets Tilendebringelse ikke udskydes over en altfor lang Aarvælle, vilde man anse det for rettest, at der stilles den Fordring til Andrageren, at han anvender sin hele Tid til Løsningen af den fremskillede Opgave, og der skjønt derfor ikke at ville kunne tillægges ham et mindre aarligt vederlag end 2,000 Kr. foruden indtil 800 Kr. til Godtgjørelse for Reiseudgifter.